FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS
Zwettl, Ende 12. Jh.
Seite 37r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

nulla tam hoc simili scripturarum lo
cutione demonstrant. cū sit inusitatis
sima. Ex lib° de doctrina xpiana.
Sepe aū accidit, ut q̄sq̄s in meliore ḡ
du spāt uite ut ē ut ēē se putat figu
rare dicta ēē arbitret q̄ inferioribus gra
dibus p̄cipiunt. ut ubi grā. si celibē am
plexus ē uitā & se castrauit ppt regnū
celorū. q̄cq̄d de uxore diligenda ꝛ regē
da sēi libri p̄cipiunt. n ppe s. tm late
accipi oportet intendant. ꝛ q̄sq̄s statu
it seruare innuptā uirginē suā. tāq̄m
figuratā locutionē conet interpretari.
q̄ dictū ē. de filiā & inde op̄ p̄fecis.
Erit ḡ ꝛ hoc in obseruationib; intelli
gendarū scripturarū. ut sciam alia omnib
communiter p̄cipi. alia singulis q̄bq; gene
ribus p̄sonarū. ut n solū adunuisū statū
ualitudinis s. ꝛ adsuā cuiq; mbri ppam
infirmitatē medicina pueniat. In su
o q̄ppe genere curandū. qd ad meli genus
n potest erigi. Igitur ꝛ q̄ matrimoni
o iungit uirginē suā benefacit. ꝛ q̄ nō
iungit. melius facit. Ex l. ad pollentiū.
In his duabus causis. una de nubendo l
n nubendo. alia de infideli coniuge di
mittenda ut n dimittenda. aliq̄d simi
le ē in ubis apli. aliq̄d dissimile. Simi
le q̄dē illud qd ꝛ ibi dicit. p̄ceptū dni n
habeo consiliū aū do. ꝛ hic dicit. ego dico.
n dns. Qle ē enī, p̄ceptū dni n habeo.
tale ē. n dicit dns. ꝛ q̄le ē consiliū do. tale
ē. ego dico. Illud aū dissimile ē. q̄a de
nubendo ꝛ n nubendo potest dici. hoc be
ne fieri illud melius. quō utrūq; expedit.
minus aliud. maius aliud. dt ū de coniuge
infideli dimittenda. ut n dimittenda.
quos unū hos n expedit. aliud expe
dit. dici n oportet q̄ dimittit bn facit.
& q̄ n dimittit melius facit. s. dici opor
tet. n dimittat. Et n dimittat. q̄a ei sci
licet expedit. Si ḡ possum melius ēē dicē.
infidelē iuge n dimittē. q̄m uis liceat
ꝛ dimittē. q̄m admodū recte dicam melius
ēē qd licet ꝛ expedit. q̄m licet, nec
expedit. Sic enī bono male uti malū
ē. sic malo bene uti. bonū ē. Ex lib 8 bapt
Duo ḡ hec bonū ꝛ malū. ꝛ alia paruulos
duo, usus bonus ꝛ usus malus s̄met adiun
cta. q̄tuor differentias faciunt. Bene
utit bono, innocentiā dedicans dō. ma
le utit bono. innocentiā dedicans ydolo.
Male utit malo. concupiscentiā relaxans
adulterio. bene utit malo. concupiscentiā re
stringens conubio. Sic ḡ melius ē bene u
ti bono. q̄m bene uti malo cū sit utrūq;
bonū. ita q̄ dat uirginē suā, bene facit.
& q̄ n dat nuptū, melius facit. Mulier
alligata ē. q̄nto tempe uir eius uiuit.
Qd si dormierit uir eius liberata ē, cui uult
nubat. tantū in dno. Beatior aū erit
si sic pmanserit, secm consiliū meū. Ex l.
Saluis ostendit ad iuliana de s. uiduitate.
beata ēē in dno, ꝛ p̄ mortē uiri iterū nu
bentē fidelē. s. in eodē dno uiduā bea
tiorē. hoc ē, ut scripturarū n tantū
ubis uerū & exēplis beatā ēē
Ruth. s. annā beatiorē. Cpt
hoc p̄mū oportet ut no uiris.
bono qd elegisti. n dapnari
sedas nuptias. s. inferi hono
rari. Ita sic bonū. scē uirginitatis qd
elegit filia tua n dapnat unas sic nec
uiduitas tua, cuiq̄m sedas. Hē enī ma
xime catafrigarū & nouatianorū here
ses tumuerit. q̄s buccis sonantib; n sapi
entib ꝛ tertullian inflauit. du sedas
nuptias tāq̄m illicitas maledicto dente

logit

nuptias tuas